

do narodne omike in vsestranskega napredka. Kder drugače ravnaajo, kder narod s pomočjo tujega jezika skušajo omikati, tam se pregrešavajo zoper Boga, zoper naturo in lastno kri. Kazen jim pa uže za petami stoji: postanejo hlapci tujcem, da jih ti kakor uši ali srap žival izsesavajo in ugonobljajo. Tako ljudstvo polagoma propada, rod za rod se poizgubi v tujstvu, revščini, sramoti. Zgodovina le površno omenja: tu so bili nekdaaj ti in ti ljudje pa sedaj jih ni več.

Tega so si celo sicer mogočni Nemci saj deloma skusili. Pred 150 leti bili so silno zaničevani, ker so sami sebe premalo obrajtavali: malih šol niso veliko imeli, v višjih pa je bilo vse latinsko, in vrhu tega so se učili italijanski pa francoski, le nemški ne. Dve lepi deželi: Alzacija in Lorena ste postale skoraj popolnem francoski. Celu zapadno obrežje poreinsko bi bili Nemci zgubili, ako bi se ne začeli zavedati svoje narodnosti.

Številni pisatelji domoljubi so nemški narod v 150 letih prebudili, da je tuji upliv otresel, si pridobil krasno narodno slovstvo, politično edinost in v Evropi merodajno veljavnost. Na podlagi nemške materinščine vzgojajo nemško deca, vse šole od najnižjih do najvišjih so narodne. In s pomočjo narodne omike postali so Nemci to, kar so.

Podobno želijo tudi slovenski domoljubi Slovence, namreč narodno izomiko na podlagi milene slovenske domače naše govornice, predrage in krasne materinščine. Tudi slovenska deca bi si naj um bistrila in srce blažila s pomočjo pa na podlagi narodne govornice, narodne slovenske šole. Iz nje bi naj brihtneje glavice vuhajale v slovenska učiteljišča, realke, gimnazije itd. da si prilastijo večjo izomiko in sposobni postanejo doma služiti si bolji kruh pšeničak: kot slovenski učitelji, profesorji, uradniki, katerega sedaj zvečinoma tujci uživajo. Tako bi Slovenci zraven narodne duhovščine še imeli narodno učiteljstvo, profesorje, uradnike. Na to merijo prizadevanja slovenskih domoljubov.

Kaj pa je z nemščino? No, te se naj vsak Slovenec nauči, ki jo potrebuje; to pa tako, da se je res nauči pa obenem ostane, kar je, poštena slovenska duša, ki ljubi svoj slovenski dom, čisla in spoštunje svojo slovensko mater. V to svrhu želijo in povdarjajo slovenski domoljubi, da se nemščina naj od 3. šolskega leta naprej uči v ljudskih šolah kot učni predmet s pomočjo slovenščine pametno, po skušenih pedagogičnih načelih. Dalje se imajo realke, gimnazije, učiteljišča tako osnovati, da bode na konci šolanja slovenski dijak nemški in slovenski popolnem znal. Slovenski domoljubi želimo slovenskeje

deci narodno slovensko izomiko zraven točnega znauja nemškega jezika. Sovražimo pa na vso moč nemčevanje, na kar meri nemški šulverein.

(Dalje prihodnjic.)

Smešnica 4. Zakaj jokaš Franček? vpraša mati fantiča od spovedi prišedšega? O joj! g. kaplan so mi 5 očenašov za pokoro naložili, jaz pa vem samo enega.

Razne stvari.

(Telegram) iz Ljutomera 23. jan. t. l. Prosim tiste volilce, ki bi znabiti meni namenili dati glas, naj volijo g. Raiča.

Kukovec.

(Nekateri volilci) iz Slovenskih goric hočejo baje meni dati glas pri volitvi v Ptuj dne 31. t. m. Ali jaz ne kandidiram in prosim nujno svoje rojake, naj res vsi volilci grejo volit ter naj svoj glas dajo župniku Raiču, kajti on je najvrednejši naslednik Hermanov.

Dr. Fr. Jurtela na Dunaji.

(Slovensko društvo) zboruje v nedeljo 27. t. m. ob 3. uri popoldne v Šmariji v g. Anderluhovich prostorih. G. kandidat Božidar Raič pride gotovo. Povabljeni so toraj vsi volilci, domoljubi k obilnej vdeležbi. V ponedeljek zamorejo v Slatini in Rogaci p. n. volilci z njim govoriti.

(Božidar Raič) in njegov kaplan č. g. Meško sta izvoljena enoglasno za volilna moževa. Narodno volila je Ponkva, sv. Vid, Šmarije. Sladka gora.

(O protislovenskem kandidatu) in posilinemu Löschnigggu nam piše mož, ki ga je nekokrat pri ptujске sodnji opazoval, da še nemški niti prav ne zna, torej je celo nesposoben za poslanca na Dunaj.

(Narodni volilni možje) so izvoljeni na veliko jezo nemčurjev v karčevini: Babosek, Bezjak in Potrč, v Cirkoveah: č. g. Korošec, M. Medved, Ant. Greif, St. Medved, v Mihovcih je posilinemec Pernat propal.

(Volilci) ptujskega in št. lenartskega okraja zberejo se 31. jan. ob 9. uri predpoldnem v Ptuj v Narodnem domu blizu minoritov, volilci šmarijskega in rogačkega okraja pa v Rogaci v gostilnici g. Janeza Ogrizka.

(Od sv. Lorenca) v puščavi se nam piše, da tudi trdni Pohorci prisrčno želijo sijajno zmago Slovence v Ptuj, Ljutomeru in Radgoni in pričakujejo enoglasno izvolitev Božidara Raiča, tega nevpogljivega boritelja za narodne pravice Slovencev. Zgodi se.

(Nesreče.) Pogorel Ig. Bremec v Petrovcih, v Škofji vasi je želar Val. Baumann s cigonce pal. rebra polomil in v 24. urah umrl; v Čajnkovi nasproti Fürstenfeldu na Prekmurskem so tolovaji v farovž vdrli in ku-

harici 120 fl. vzeli, hlapec Pražnikar bil je v Hudej jami od voza s premogom povožen, da je bil kmalu mrtev. v Pragerskem je delavec A. Brumec med dva vagona prišel, da mu je desno nogo zlomilo.

(Nadučitelj) imenovan je g. A. Seidler (mož iz slovenščine ni dobil v Gradci spričevala pa šolski deželni svet ga namesti na slovenskejši šoli ne ozirajoč se na prošnika g. Cvahteja, ki je skušnje v Gradci naredil, da je „befähiget“ für deutsche und slovenische Schulen“ v Konjicah, g. A. Stuhec pri sv. Bolfanku na Kogu, učitelj pa Al. Arnečič pri sv. Ilji in Vrban Bezjak v Mariboru, šola v št. Paulu pri Priboldu postane 4razredna.

(Repata zvezda), ki je 1. 1811 svetila, prikazala se je zopet in je do 8. ure zvečer videti proti zapadu.

(Prestavljeni) so sodnijski adjunkt Gestcher (hvala Bogu, nam toraj ni treba objaviti dopisa o „cigeunerbirtu“ itd.) v Paternijon, g. M. Novak v Slov. Gradec, g. dr. Vipavec in K. Martinak v Maribor, g. Fr. Bedernjak v Ljutomer in g. E. Ferk v Idrijo.

(Hudobna roka) je županu Zajku v Verhovljah pri Konjicah užgala hišo in hleve, vse je pogorelo s 6 svinjami vred. Nek Wretschko in Majcen sta na sumu in uže zaprta.

(Za ubogo šolsko dečo) so v Poličanah blagi dobrotniki in dobrotnice nabrale 43 fl., v Rogaci 52 fl., pri sv. Lorenci v puščavi 75 fl.

(Pri celjske okrožnej sodniji) je veliko tatom vzetih reči, katerih lastniki so nepoznani. Za kar se v leta dneh nihče ne oglasi, bo prodano.

(G. Ivan Lapajne) ravnatelj meščanske šole v Krškem, imenovan je za okrajnega šolskega nadzornika za Rudolfovo. Čestitamo radostnega srca.

(Starosta) koroških domoljubov č. g. Matija Majer izprosil je vendar enkrat penzijo 420 fl. in se preselil v zlato Prago. Starček je skoraj popolnem slep pa je nadejati se, da mu mreno prederó še na očesih in da zopet gleda ljubo solnčno svetlobo.

(Zamrznilo) je celo Celovsko jezero, tudi v Jadranskem morji pri Reki opazovali so led, kar je zelo nenavadno.

(Michelitschev „auf ruf“) so podpisali znani posilince pa 40 privandranih Nemcev, to je tedaj nemško-bindišarska garda. Kdo se nje boji? Pravi Slovenci ne!

(Mariborska čitalnica) ima 3. febr. občni zbor, da se izvoli nov predsednik in tajnik in rešijo razni predlogi.

(V Celji) pri „belem volu“ bode se 27. t. m. ob 5. uri popoldne igral veseli igrokaz: „Županova Micika“ v korist blagajnici katol. podp. društva. Vstopnina je 20 kr. za ude, 40 kr. za neude.

Listnica uredništva: Zaradi volitve ptujske morali smo več dopisov odložiti. Pride vse na vrsto.

Loterijne številke:

V Trstu 19. januarja 1884:	43, 56, 88, 82, 28
V Linci	71, 36, 40, 12, 52
Budapešt	37, 40, 31, 80, 72

Prihoduje srečkanje: 1. februarja 1884.

Službo sprejme

oženjen, skozi in skozi pošten mož, vrl narodnjak, ki pa govori tudi prav dobro nemški jezik, ima nekoliko premoženja in je izurjen vrtnar. Prevzame službo kot oskrbnik, vrtnar ali sadjerejec. Pogoji naj se mu naznanijo po oskrbništvu „Slov. Gospodarja“ pod zaznamkom 1884.

Hram na prodaj.

Na Ptujski črni gori (Maria Neustift) blizu cerkve na najlepšem prostoru je celo novoizidani hram; ima štiri poslopij, dve kuhinji, eno klet, dvor in vrt ali ograda. Celo prikladno za duhovnika v miru ali enega trgovca. Posestnik tega hrama prebiva v hrami številka 8. tamkaj. 1-3

Župnijske tiskovine

vsake baže, v nemškem in slovenskem jeziku se dobivajo v

J. Leon-ovi tiskarni
v Mariboru.

Dva konja

ukradli so tatje konec novembra p. l. posestniku Andreju Šepcu, v občini Kapelski pri Brežicah, to pa 2 kobili. Prva zelenka je 6 let stara, druga rudeča 10 let in je breja, da bi imela meseca sušca letos vrči, po sred glave ima liso; obeh ste po 15 pestij visoki. Kdor za nje poizvé, dobi od vsake 25 fl. plače, naj naznani občini Kapelski. 1-3

Zahvala.

Vsem, kateri so našo ljubo mater rajno **Marijo Gajšek**, dne 17. prosinca na farno pokopališču sprejeli, izrekamo tukaj naj prisrčnejšo zahvalo.

V Vojniku 20. prosinca 1884.

Vincenc, Ferdinand, Marija in Ana Gajšek,
zahvalj-či otroci.